

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησι.....	Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔτησι ..	» 15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λόγ. Τ. 1	
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....φρ.	26

Ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἕκαστον στίχον ἅπαξ	λεπτά 40
» » δις	» 25
» » τρίς καὶ τετράκις »	» 20
» » πεντάκις καὶ ἑξακις »	» 15

Γραφεῖον τῆς «**Πραξ**» ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς «**Πραξ**» τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «**Πραξ**».

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 15/27 Ἰανουαρίου 1877.

Ἡ πρωτεύουσα τῶν ἐλευθέρων ἐλλήνων ἔχει κατ' αὐτὰς τὴν τιμὴν νὰ ξενίζῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν δύο πρωταγωνιστησασθῶν Δυνάμεων ἐν τῇ παρούσῃ τῆς Ἀνατολῆς κρίσει, ἣν ἡ ἑτέρα αὐτῶν προὐκάλεσεν. Ἡκιστα βεβαίως εὐπρεπὲς εἶναι νὰ καταχωρίσῃτε ἐν ταῖς ὑμετέραις στήλαις ἀνταπόκρισιν δεικνύουσαν πρὸς τοὺς διακεκριμένους τούτους φυγάδας, κατὰ τὴν βραχεῖαν αὐτῶν αὐτοῦ διαιμονήν, ἕτερον ἢ φιλόφροναν καὶ φιλόξενον διάθεσιν, τοσοῦτω μάλλον, ὅσῳ ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ φιλικωτάτη δεξιότης, ἣν τὰ ἔθνη καὶ αἱ Κυβερνήσεις αὐτῶν ἀρτίως ἐποίησαν τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων, ἀποτελεῖ ἔτι τίτλον δικαίας ἐγγνωμοσύνης.

Ἀλλ' εὐθὺς ὥς οἱ εἰρημένοι ἀντιπρόσωποι δὲν ἦναι πλέον οἱ ξένοι τῆς Ἑλλάδος, οὐδεὶς λόγος εὐπρεπείας διεθνούς, ἢ ἄλλος, κωλύει κρίσεις τινὰς περὶ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν.

Διὰ τοὺς πολλοὺς, ἡ παρὰ τῶν διπλωματῶν τούτων ἐπίσκεψις τῶν Ἀθηνῶν ἐνδέχεται νὰ θεωρηθῇ ὡς μικρὰν ἔχουσα σημασίαν, καὶ γενομένη ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἡ διέλευσις τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθοῦ σμικρύνει τὸν πλοῦν περὶ τὴν Πελοπόννησον ὄντα δυσχερῇ ἐν τοιαύτῃ χειμῶνος ὥρᾳ. Διὰ τοὺς παρακολουθήσαντας ὅμως μετὰ τινος προσοχῆς τὰ ἐν τῇ μακαρίᾳ τῇ λήξει Συνδιασκέψει λαβόντα χώραν ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν εἶχεν ἀναμφιβόλως σκοπὸν πολιτικόν, ὃν τὸ ἡμέτερον ἔθνος καὶ οἱ κυβερνῶντες αὐτὸ ὀφείλουσι νὰ διερευνήσωσι μετ' ἐπιστάσεως καὶ νὰ ἐκτιμήσωσιν ὀρθῶς, πρὶν ἢ γενῶσιν ὅργανα ἄλλοτρίων συμφερόντων καὶ παρασυρθῶσιν εἰς δρόμον πεπλανημένον καὶ ἐπιβλαβῆ τῷ ἑλληνισμῷ.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ἀριθμητικῶς σμικρὸν καὶ, ὡς τοιοῦτο, λογίζεται εὐχερὲς ἔρμαιον ἄλλων μεγάλων κρατῶν. Ἀλλ' ὅσῳ σμικρὸς ἂν ᾖ ὁ ἑλληνικὸς παράγων ἐν τῷ ἀνατολικῷ προβλήματι, εἶναι στοιχεῖον ἀναγκάσιον εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀποτυχία τῶν προσφάτων Σλαβικῶν ἀγώνων κατὰ τῆς Πύλης ἀπέδειξεν αὐτῷ τοῦτο, καταστήσασα αὐτὸ ἐναργὲς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ πρὸς τὴν Ρωσικὴν διπλωματίαν.

Ἡ Ρωσικὴ διπλωματία ἄφ' ἐνός μὲν ἔβλεπεν, ὅτι μετὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν προκαλέσασαν τὸ

Βουλγαρικὸν σχίσμα πολιτικὴν, ἡ ἐπιρροὴ αὐτῆς εἶχεν ἐντελῶς ἐκλείψει παρ' ἡμῖν, καὶ ὅτι, ἵνα κινήσῃ ἡμᾶς εἰς νέους ἀγῶνας, ἔδει νὰ μᾶς δώσῃ νῦν θετικὰς ἐγγυήσεις περὶ τῆς ὕλικῆς αὐτῆς υποστηρίξεως, ἄφ' ἑτέρου δὲ ἐπεθύμει νὰ ἐπιτύχῃ τῶν σκοπῶν αὐτῆς διὰ μόνων τῶν Σλαβῶν, καθιστῶσα αὐτοὺς τὸ κύριον ἐν τῇ χαλκιδικῇ στοιχεῖον καὶ παραρρίπτουσα τοὺς Ἕλληνας εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ Ἀνατολικοῦ Θεάτρου. Ὑπελόγιζεν ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἑρζεγοβίνης, Βοσνίας καὶ Βουλγαρίας, ἡ ἐπίθεσις τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, ἡ χρεωκοπία τῆς Τουρκίας, ἡ ἐκ τούτου δυσμένεια τῶν δανειστῶν αὐτῆς, ἡ παντελής ἀνέχεια τοῦ ταμείου τῆς, ἡ τριπλῇ συμμάχια τοῦ Βορρᾶ, οἱ φιλιππικοὶ τοῦ κυρ. Γλᾶδστον, ἡ γενικὴ καταφορά τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, καὶ ἡ ἐνταῦθα τέλος περίπυστος Συνδιασκέψις, ἥσαν ὑπεραρχοῦντα στοιχεῖα ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὸν θρίαμβον τῶν Σλαβικῶν συμφερόντων καὶ δημιουργήσωσιν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ τὴν Σλαβικὴν ἐνότητα, ἥτις ἤθελεν εἰς πρώτην προσεχῇ εὐκαιρίαν παραδώσει τὴν Ἑπτάλοφον καὶ τὸν Ἑλλησποντον εἰς τὴν διάκρισιν τῆς ἀγίας Ρωσίας.

Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ ποθομένου τούτου οὐδεμιὰς ἐφείσθη θυσίας, οὐδὲ χρημάτων, οὐδ' αἵματος. Ὁ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἀνέπτυξε θαυμασίαν τῶντι δραστηριότητα, ὅπως συντελέσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Σλαβικῶν σχεδίων, καὶ ἤθελε μὲν τοὺς Ἕλληνας ἀρωγούς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην, ὅποτε ἐπείσθη ὅτι τὰ Σερβικὰ ὅπλα δὲν ἦσαν προωρισμένα νὰ νικήσωσι τὰ Τουρκικά, καὶ παρῶν τρυγῶν αὐτοὺς εἰς ἐπανάστασις. Ἐφρόντιζεν ὅμως ἐνταῦθα πῶς νὰ σφετερισθῇ τὰς χώρας αὐτῶν, τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, πρὸς ὄφελος τῶν Βουλγάρων, ὅπως αἱ ἐν τῇ Συνδιασκέψει ἐνέργειαι καὶ ὁμιλίαι αὐτοῦ ἀπέδειξαν. Τὸ ἔργον ἐπείσθη δύνανται νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ τῆς δεξιότητος καὶ τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας εὐλακρείας τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνᾶτιεφ. Καθ' ἣν στιγμήν ὁ διπλωμάτης αὗτος συνήγαγε ἐν ταῖς προκαταρκτικαῖς συνδιασκέψεσιν ὑπὲρ τῆς ἐνθης καὶ ἐνθεν τοῦ Αἵμου καὶ τῆς Ροδόπης ὁραθησέως τῆς Βουλγαρίας, οἱ Ἕλληνες τῆς Φιλιστουπόλεως, Θεσσαλονίκης, Σερρών, Ἀδριανουπόλεως, καὶ ἄλλων πλησιοχώρων ἑλληνικῶν μερῶν, ἀπηύθυναν πρὸς τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως ἐντονωτάτην διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ρώσου πρεσβευτοῦ προτεινομένου σφετερισμοῦ ἑλληνικῶν χωρῶν.

Αἱ διαμαρτυρήσεις αὗται, υποστηρίχθησαν ὑπὸ τῶν ἐν-

ταῦθα Ἑλλήνων, ἐπροξένησαν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς λοιποὺς συγκαθεζομένους διπλωμάτας καὶ ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς ἐνστάσεις τινὰς κατὰ τῆς ἐπιζητούμενης ὁροθετήσεως τῆς Βουλγαρίας. Αἱ διαμαρτυρήσεις, ὡς πᾶς τις ἐννοεῖ, ἦσαν συντεταγμέναι ἐν πνεύματι ἀντισλαβικῷ, ἡ δ' ὁμόφωνος αὕτη καὶ πάνδημος ἀποδοκιμασία τοῦ ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τῶν πανσλαβιστικῶν σχεδίων οὐδόλως ἤρεσκε τῷ στρατηγῷ. Τί μηχανεύεται ὁ δυσκαταμάχητος οὗτος διπλωμάτης, ὅπως ἀποκρούσῃ καὶ μηδενίσῃ τὸ κτύπημα τοῦτο; Ἀποτείνεται πρὸς τινὰς Ἑλλήνας φίλους του καὶ τοῖς λέγει: «Ἐπιθυμῶ νὰ εὕρω ἀφορμὴν ὅπως ἐν τῇ ὀριστικῇ συνδιασκέψει προκαλέσω καὶ Ἑλληνικὸν ζήτημα» πρὸς τοῦτο ὅμως ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔχω ἀναφορὰς τινὰς τῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων, περιεχούσας τὰ κατὰ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως παράπονα αὐτῶν καὶ ἐξαίτουμένους τὴν προστασίαν τῆς συνδιασκέψεως, καθότι, ἐννοεῖτε καλῶς, ἐπὶ τῶν ἐλασιῶν ἦδη ἄντισλαβικῶν ἀναφορῶν δὲν δύναμαι νὰ φέρω τὸν λόγον». Οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἄνθρωποι, πατριωτικῶς βεβαίως ζήλῳ φερόμενοι, ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ προμηθεύσωσιν εἰς τὸν στρατηγὸν τὰς ζητηθείσας ἀντιτουρκικὰς ἀναφοράς. Ὁ δὲ στρατηγός, ἐπιδεικνύων αὐτὰς ἀμέσως εἰς τοὺς κεκηνότας συναδέλφους του, τοῖς εἶπεν: «Αὗται εἶναι, κύριοι, αἱ πραγματικαὶ εὐχαὶ τῶν Ἑλλήνων» αἱ προλαβοῦσαι ἀναφοραὶ, αἱ γεγραμμέναι ἐν πνεύματι ἀντισλαβικῷ, εἶναι προφανῶς ὑπαγόρευσις τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ ὀφείλομεν νὰ μὴ τὰς λάβωμεν ποσῶς ὑπ' ὄψιν». Οὕτω δὴ καὶ ἐγένετο καὶ ὁ στρατηγὸς ἐμαυτοῦ δι' ἀπλουστάτου τεχνάσματος τὴν διεκδίκησιν τῶν τιμαλφεστέρων συμφερόντων τῶν Θρακῶν καὶ Μακεδόνων!

Ἐνῷ δ' ἐπληττε τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν τῇ συνδιασκέψει, τὸν διέβαλλεν ἐν ταῦτῳ πρὸς τοὺς Σέρβους καὶ τοὺς Βουλγάρους, λέγων εἰς μὲν τοὺς πρώτους, ὅτι αἰτία τῆς ἥττης τῶν εἰσὶν οἱ Ἕλληνες μὴ θελήσαντες νὰ φέρωσι τὸν ἀντιπερισπασμὸν, ὃν εἶχον ὑποσχεθῇ, εἰς δὲ τοὺς δευτέρους, ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ ἑλληνικὸς κληρὸς εἶναι οἱ κωλύοντες νῦν τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν εἰς ἀνεξάρτητον ἔθνος. Τοιοῦτοτρόπως μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ἐξηκολούθει ν' ἀνασκάπτῃ καὶ βαθύνῃ εἰς τάφρον τὴν αὐλακὰ τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐμπαθείας, αὐλακὰ ἣν αὐτὸς πρῶτος ἀνέψξε παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Βουλγάρους περὶ πᾶν ὅ,τι Ἑλληνικόν.

Ἡ ῥωσικὴ διπλωματία ἠθέλησε ν' ἀνυψώσῃ τοὺς Νοτιοσλαβίους τῆς Ἀνατολῆς εἰς βαθμὴν τινὰ πολιτικῆς ἀνατροφῆς ἱκανὸν ὅπως οὗτοι ἀξιῶσι μέρος τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους, οὐχὶ ὅμως καὶ ἱκανὸν ὅπως μὴ ἔχωσι χρεῖαν τῆς ῥωσικῆς κηδεμονείας. Διέβλεπε δὲ εὐκρινῶς, ὅτι, ἐὰν αἱ μεταξὺ τῶν λαῶν τούτων καὶ τῶν Ἑλλήνων φιλικαὶ σχέσεις ἐξηκολούθουν ἐπὶ τινὰ ἐτι χρόνον, ἡ φυσικὴ τῶν Ἑλλήνων ῥοπή πρὸς πολιτικὴν ὑπαρξίν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἢ ἐν ἡμέρᾳ τῶν ἡμελῶν μεταδοθῇ αὐτοῖς, ἡ ἰδέα τῆς ῥωσικῆς κηδεμονείας θὰ καθίστατο ἀπεχθὴς καὶ τὰ ῥωσικὰ σχέδια ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς θ' ἀντρέποντο. Ἐδεῖ λοιπὸν ἀνευ ἀναβολῆς νὰ ἐγερθῇ ἰσχυρὸς τις φραγμὸς καὶ διαρκὴς μεταξὺ Σλαβῶν καὶ Ἑλλήνων. Φυλετικαὶ ἀντιπάθειαι μεταξὺ αὐτῶν οὐδόλως ὑπῆρχον. Ἀπεναντίας, ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 εἶχεν ἐξεγείρει αἰσθήματα ἀμοιβαίας συμπάθειας καὶ ἀποκαλύψει τὰς ρίζας λανθανούσης τινος ἀλληλεγγύης, αἵτινες, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἠδύναντο νὰ παραγάγῃσι σπουδαιότατην ὁμοσπονδιακὴν συμμαχίαν. Ἡ ἀκράματος διπλωματία τῆς Περτρούπολεως ἐφευρε τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, τὸ ἐκαλλιέργησε μετὰ καταχθονίου δεξιότητος καὶ εἰς διάστημα χρόνου σχετικῶς βραχύτατον

κατέστησεν αὐτὸ φραγμὸν τῷ ὄντι δυσπερόβλητον μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν. Ἐπεταὶ νῦν, ὅτι τὸν φραγμὸν θέλει διατηρεῖ ἐκ παντὸς τρόπου, καὶ αἱ πρὸς τοὺς Σλαβίους κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαβολαὶ τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάντιεφ οὐδόλως πρέπει νὰ ἐκπλήττωσιν ἡμᾶς.

Καὶ ἐὰν μὲν ἡ πολιτικὴ αὕτη τῆς διαίρεσεως θέλει ἀποφέρει εἰς τοὺς Πανσλαβιστὰς τοὺς καρπούς, οὓς ἀπεκδέχονται, εἶναι δυσμάντευτον ἡμῖν, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μέχρι τοῦλάχιστον τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν γράφομεν, ἀπάσαι αἱ προσπάθειαι τοῦ στρατηγοῦ ὅπως δι' ἐπιδειξίας λαθροχειρίας ὑπεξαίρεσθαι τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν, πάντες οἱ ὀδοκατασκευαῖς αὐτοῦ μὸχοι καὶ ἡ ἀκαταπόνητος δραστηριότης ὅπως ὑποβάλῃ τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν σκληρὰν ταύτην ἐγχείρισιν, ἐναντιγήσαν οἰκτρῶς ἐνώπιον τῆς εὐσταθείας καὶ τῆς ζωτικῆς δυνάμεως, ἣν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἀνέπτυσεν ἡ Πύλη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀζίζ μέχρι τοῦ συγκινητικοῦ πρὸς τὴν Ἐπτάλοφον ἀποχαριετισμοῦ τῶν Εὐρωπαίων Πρεσβευτῶν καὶ Πληρεξουσίων. Ἐὰν ὅμως ἐναντιγήσαν ἐν ταῦθα τὰ Πανσλαβιστικὰ τῆς Ῥωσίας σχέδια, δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι καὶ ἀπεθαρρύνθη αὕτη ἡ θεωρεῖ τὸ παίγνιον ἀπώλεσμένον. Ἀπεναντίας, τοῦτο ἔχει ἴδιον ἡ ῥωσικὴ διπλωματία, ὅτι ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν φαίνεται ἡττημένη, ἡ ἀπρακτοῦσα, αὕτη τεκταίνει ἤδη νέα μηχανήματα, τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑποίων ἐπιδιώκει μετὰ διπλάσιας ἐντάσεως. Τὴν ἐνδεικνύει τούτου ἀνευρίσκωμεν εὐκόλως εἰς τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς κατὰ τὴν λήξιν τῆς Συνδιασκέψεως, λόγους οὓς ὁ Μιδάτ Πασᾶς μετὰ περισπαστικῆς εἰρωνείας ἀπεκάλεσε «τὴν διαθήκην τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάντιεφ». Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην ὥραν, εἶπεν ὅτι, ἀποτυχόντος τοῦ σκοποῦ τῆς Συνδιασκέψεως, καὶ μηκέτι ὢν δεσμευμένος ὑπὸ τοῦ προγράμματος αὐτῆς, συνιστᾷ ἤδη εἰς τὴν μέριμναν τῆς Πύλης οὐ μόνον τοὺς Σλαβίους αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς Κρήτας, τοὺς Θεσσαλοὺς καὶ τοὺς Ἡπειρώτας (λησημονήσας — πάντοτε ἐκ παραδρομῆς βεβαίως — ν' ἀναφέρῃ καὶ τοὺς Θράκας καὶ Μακεδόνες). Ὁ σκοπὸς τοῦ Πατρικοῦ τούτου βλήμματος εἶναι τοσοῦτον προφανὴς, ὥστε οὐδεμιᾶς χρήζει ἀναπτύξεως. Ἐν τῇ ἐγκυμοσύνῃ νέων σχεδίων καὶ τῇ ἀμφιβολίᾳ τῆς προσεχοῦς τροπῆς τῶν πραγμάτων, οὐδὲν ἐζημιούτο ὁ στρατηγὸς ζητῶν νὰ κολακεύσῃ τὰς ἐλπίδας τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἴσως εἰς ἑαυτὸν τὴν σύμπραξιν τούτων ἐν τῷ σταδίῳ τῶν μελλουσῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ. Ὁ στρατηγὸς ἐμελλε ν' ἀπέλθῃ εἰς Ὀδησσὸν διὰ τῆς θαλαμηγοῦ Ereklík, ἀλλ' ἡ ἐπίσκεψις τοῦ σίρ Ἐρ. Ἐρ. Ἐρ. εἰς Ἀθήνας οὐκ εἶα αὐτὸν καθυδεῖν. Ὅθεν ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ χειμῶνος ἔσπευσεν αὐτόσε, ὅπως ἐπιδείξῃ τὸν ἀκραϊφνῆ αὐτοῦ φιλελληνισμὸν. Ἄν ἐπαυλαβῇ παρ' ὑμῖν ὅσα ἐν ταῦθα τὰς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἡμέρας ἐπανελάμβανεν, διηλθὼν, ἐννοεῖται, πρὸς Ἑλλάδα, ἡ ἐπὶ τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ ἔσται ὅτι «ἡ Τουρκία ἀπώλετο, καὶ ὅτι ἡ Ἡπειρὸς, ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Κρήτη ὀφείλουσαν νὰ κινηθῶσιν ὅπως γεννηθῇ καὶ Ἑλληνικὸν ζήτημα». Εἰς δὲ τοὺς ἐρωτήσαντας περὶ Θράκης καὶ Μακεδονίας ἀποκριθῆσεται βεβαίως καὶ παρ' ὑμῖν, ὡς ἀπεκρίνατο καὶ ἐν ταῦθα, ὅτι αὐτὸς εὗρηκε προσφορώτατην λύσιν τῆς Ἑλληνοσλαβικῆς ταύτης διαφορᾶς, τὴν «κατὰ μερίσματα αὐτοδιοίκησιν» (gouvernement cantonal) ἥτοι, νῆαν ἐκδοσὶν καὶ ἐπιτυχῇ παρὰφράσιν τοῦ γνωστοῦ τῆς Συνδιασκέψεως προγράμματος!

ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι, κατὰ τὴν παρούσαν κρίσιν, ἡ ὁρμή τῶν Δαναῶν ἔσται τοῦλάχιστον ἴση πρὸς τὴν Σκυθικὴν πονηρίαν — ὅτι ἔθνος τε καὶ κυβέρνησις θὰ διδῶσιν, ὑπὸ τὰς ἀφιλοκερδεῖς κατ' ἐπιφά-

νειαν συμβουλὰς τοῦ φιλέλληρος στρατηγού, τοὺς ὅλως ἰδιοτελεῖς ὑπὲρ τοῦ σλαβισμού σκοποὺς αὐτοῦ, καὶ θέλουσι προφυλαχθῇ κατὰ πάσης τοιαύτης πλεκτάνης, ὅσον ἐπὶ χρυσοῦ καὶ ἄν. ἤ. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν κατὰ τῆς Τουρκίας ἄρτι ἀγωνισαμένων Νοτιοσλαβίων, μία ἐπανάστασις ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Ἡπείρῳ, ἐν περιπτώσει ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου, ἤθελεν ἐπιφέρει πρὸς δυσμὰς ἀντιπερισπασμὸν μέλλοντα τὰ μέγιστα νὰ βοηθήσῃ τὰς παρὰ τὸν Δούναβιν καὶ τὴν Ἀσίαν πολεμούσας ῥωσικὰς στρατιάς. Ὅθεν οὐδὲν παρὰδοξον ἂν ἡ Ρωσία καὶ μέχρις ὕλικῶν καὶ γραπτῶν ἐγγυήσεων προβῇ, ὅπως πείσῃ τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν ἐν περιπτώσει ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου, νὰ ὑποκινήσῃ στάσεις ἐν ταῖς ῥηθείσαις χώραις. Ἀλλὰ τί γενήσεται περὶ Θράκης καὶ Μακεδονίας; Ἐδὼ κεῖται ὁ κόμβος. Καὶ ἐὰν πρὸς στιγμὴν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ Ρωσία ἤθελε δηλώσει, ὅτι παραιτεῖται τῶν ἐπ' αὐτῶν σλαβικῶν της ἀξιώσεων, τίς ἐγγυᾶται ὅτι, ὅταν κατόπιν εἰσελάσῃ τροπαιοφόρος διὰ τοῦ Αἴμου, δὲν θέλει φανῇ ἐπιλήσιμων τῶν ἐπαγγελιῶν της, ἢ τίνα δύναμιν θέλει τότε παρατάξῃ ὁ ἐλληνισμός, ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν κατ' αὐτοῦ ῥωσικῶν σχεδίων; Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἡ μικροσκοπικὴ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ ῥωσικοῦ κολοσσοῦ, ἀλλ' ἂν ἑτέρου δὲν πρέπει νὰ γενῇ ἡ Ἑλλὰς αὐτόχειρ, παρέχουσα εὐήθως τὴν συνδρομὴν της εἰς ἐκπλήρωσιν σχεδίων, ὧν ἡ ἐπιτυχία ἀναποδράστως ἔσεται καιριοτάτη ζημία εἰς τὸν ἐλληνισμόν.

Ῥωσὸς τις κύριος, παρεπιδημῶν ἀπὸ τινος ἐνταῦθα, εἶπε δημοσίᾳ ὅτι, «εἶναι γελοῖον νὰ φρονῇ τις, ὅτι ἡ Ρωσία ἐργάζεται χάριν ἄλλων» συμφωνοῦμεν πληρέστατα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ μνησικακοῦμεν ἐπὶ τούτῳ. Ὅθεν ἂς ἐργασθῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς ὑπὲρ ἑαυτῆς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου, ἂς σπεύσῃ νὰ προπαρσκευασθῇ ὅπως τὰ δικαιώματά αὐτῆς καταστῶσι σεβαστά. Ἡ ἐλπεινὴ ἀποτυχία τῆς συνδιασκέψεως ἀπέδειξεν ὅτι «καὶ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης αἱ ἠθικαὶ ἐνέργειαι, αἱ ἠθικαὶ πιέσεις, τὰ ἠθικὰ ἐν γένει μέσα, μὴ νὰ εἰσὶν ἀνεπαρκῆ, ὅταν δὲν στηρίζωνται ἐπὶ τῆς λόγῃ». Αἱ προσεχεῖς ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ συζητήσεις περὶ Ἀνατολῆς θέλουσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κατὰ πολὺ διαφωτίσει καὶ τὴν μέλλουσαν τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴν πορείαν. Ἀλλ' οἰκονομικῶς αὕτη τραπὴ ὁδὸν, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ᾖ παρεσκευασμένη καὶ εἰς τοῦτο, φρονοῦμεν, ὀφείλουσι νὰ στραφῶσιν ἀνεκδότως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς πᾶσαι αἱ ἐθνικαὶ ἐνέργειαι καὶ κυβερνώντων καὶ κυβερνωμένων. Ἐπὶ τέλει δὲ ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ ἡ βουλὴ πρὸ τοῦ πέρας τῆς παρούσης συνόδου θέλει ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Navas).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 19/31, ὥρα 9, 10 μ. μ. — Τὸ ζήτημα τῶν ἐγγυήσεων καὶ ἡ ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων εἰς Κωνσταντινούπολιν εὗρον ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῆς Σερβίας· οὐχ ἥττον πιθανὸς εἶναι ὁ συμβιβασμός.

Ὁ ἡμιεπίσημος τύπος τοῦ Βερολίνου ἀρχίζει πάλιν νὰ προσβάλλῃ τὸν γαλλικὸν τύπον. — Ὁ στρατηγὸς Τσερνάγιεφ ἀνεχώρησε τὴν ἐσπέραν ταύτην εἰς Λονδίνον.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 19/31, ὥρα 9, 40 μ. μ. — Διαδίδεται ὅτι ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον θὰ προβάλωσιν ἀπαιτήσεις τινάς.

Βεβαιούται, ὅτι ὁ Ὑουσοφ πασᾶς διορίσθη ὑπουργὸς τῶν οἰκο-

νομικῶν, ὁ δὲ Ἕλλην Σάββα πασᾶς διορίσθη διοικητὴς τοῦ Ἀρχιπελάγους. Πάγ. ὁθωμ. 13,85.

(Πρακτορεῖον Stéphanopoli).

ΠΩΝ)ΠΟΛΙΣ 19/31, ὥρα 7, 35 μ. μ. — Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἀναμένεται ὁ διορισμὸς πολλῶν χριστιανῶν εἰς διαφόρους θέσεις.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 19/31, ὥρα 10 μ. μ. — Τέσσαρα ἀτμόπλοια τοῦ κράτους μετέφερον 10 χιλιάδας ἄνδρας παντὸς ὅπλου εἰς Βάρναν, ἐνθα στρατιωτικὰ σώματα ἐπισταθμεύοντα εἶχον ἐτοιμασθῇ ὅπως ὑποδεχθῶσιν αὐτούς. Οἱ ἐξοπλισμοὶ ἐξακολουθοῦσι διεξαγόμενοι μετὰ μεγίστης ζέσεως.

Χρηματιστήριον. Κατὰ τὸ κλείσιμον Γεν. χρ. 13,27. — Μετοχ. Λαυρ. 67. — Πιστωτ. 50 (·).

ΡΑΓΟΥΤΑ 19/31. — Ἡ μαυροβουνιωτικὴ κυβέρνησις δὲν θ' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Πύλν, πρὶν ἢ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ρωσίας. Ἡρᾶτο συνεννόησις μετὰ τῆς Σερβίας, ὅπως, ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις γίνωσι, μὴ διεξαχθῶσι χωριστά.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἠγγέλθη χθὲς τηλεγραφικῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι δύο τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκείνῃ ξένων πρεσβειῶν ἔλαβον τηλεγραφήματα ἐκ Ραγούζης μεταδίδοντα αὐταῖς τὴν εἰδήσιν, ὅτι ἡ ἐν τῇ Ἀνω Ἀλβανίᾳ καθολικὴ φυλὴ τῶν Μιρδιτῶν ἤρην ὅπλα κατὰ τῆς ὁθωμανικῆς ἐξουσίας. Ἡ Σκόδρα, πρωτεύουσα τῆς Ἀνω Ἀλβανίας, εἶναι τηλεγραφικῶς συνδεδεμένη μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἀπορον ἄρα, ὅτι τοιαύτη εἰδήσις μεταδίδεται ἐκ Ῥαγούζης, καὶ δέον ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς ἐκ μεταγενεστέρων τηλεγραφημάτων πρὶν ἢ δώσωμεν πίστιν εἰς αὐτήν.

— Αἱ ΑΑ. ΜΜ. οἱ βασιλεῖς μετὰ τῆς δουκίσσης τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ τοῦ πρίγκηπος Λουδοβίκου Βάτερβεργ μετέβησαν χθὲς εἰς Τατόιον, ἐκἀνῆλθον δ' ἐκεῖθεν τὴν 6 μ. μ. ὥραν.

— Ὁ δούξ τοῦ Ἐδιμβούργου κατήλθε χθὲς τὴν πρωτὰν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν μετέβη χάριν ὑπηρεσίας δι' ἄτμακάτου εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ὁμοῦσαν μοῖραν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου· ἐπανέρχεται δ' ἐνταῦθα σήμερον.

— Ἀφικνεῖται σήμερον ὁ κόμης Cholek, ἀκόλουθος τῆς ἐνταῦθα Αὐстроουγγρικῆς πρεσβείας.

— Ἐκ Σαλαμῖνος κατέπλευσε προχθὲς εἰς Πειραιᾶ τὸ ἀγγλικὸν θωρηκτὸν «Ρίσερτ».

— Ἀφίκοντο προχθὲς ἐξ Ἀγγλίας ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Βικέλα.

— Ἀπενεμήθη ὁ χρυσοῦς σταυρὸς τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν τμηματάρχην τοῦ ἀ. τμήματος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου κ. Σταμάτιον Μ. Χιονοδάκην ἐπὶ τριακονταετίαν ὑπηρετοῦντα ὡς δημόσιον ὑπάλληλον.

— Σήμερον κλείονται αὖθις ἐν τοῖς κιβωτίοις αἱ μέχρι τοῦδε ἐκτεθειμέναι ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Γραπείας ἀρχαιοτῆτες τῶν Μυκηνῶν.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Μεσολογγίῳ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ ἐμπορος Κωνσταντῖνος Κωστόπουλος.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖσε ἐλληνικοῦ ταχυδρομείου κ. Λυκοῦργος Περδικάρης.

— Ἀνεχώρησεν ὁσαύτως εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ δικηγόρος κ. Ἐλευθέριος Περδικάρης.

— Ἀπολυθέντος τοῦ γραμματέως τῆς Νομαρχίας Κερκύρας κ. Σπυράκη, διωρίσθη εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ κ. Χατζόπουλος.

— Ἐξετασθεὶς ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς ὁ τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κωνστ. Νομικός ἐκ Κ[α]πόλεως ἡξιώθη διδακτορικοῦ πτυχίου.

Ἔργασίαι τῆς Βουλῆς

Συνεδρίασις τῆς 20ης Ἰανουαρίου

Προεδρεύοντος τοῦ προέδρου κ. Θρασυβούλου Ζαῦμη.

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται τῇ ὥρᾳ 1½. 35 M. M.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Ἡ βουλὴ προσδιορίζει ὅπως τὸ ἐρχόμενον σάββατον σκεφθῇ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς βουλῆς, ἐπαναφέρομεν τὸ νομοσχέδιον περὶ προικίσεως τῶν ὀρφανῶν θυγατέρων τῶν ἐξόχους ὑπηρεσίας προσενεγκόντων ἀνδρῶν. Ὡσαύτως κατὰ σύστασιν τῆς βουλῆς, ὑποβάλλω νομοσχέδιον περὶ προικίσεως χορηγηθησομένης εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ μακαρίτου Ρ. Παλαμῆδη.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ὑποβάλλει λεπτομερεῖς πίνακας τῶν δαπανῶν δι' αἱ ἐκτακτοὶ πιστώσεις ζητοῦνται διὰ τοῦ ὑποβληθέντος ἄλλοτε νομοσχεδίου.

ΡΙΚΑΚΗΣ. Συνιστῶ εἰς τὴν βουλὴν νὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον ὁρίζον τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς ποιμνίων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Σ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Ζητεῖ τὴν μεταβολὴν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, πρωτείνων ὅπως προταχθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δηλώσεως φυτειῶν.

ΚΑΤΣΙΚΑΠΗΣ. Ἀντικρούων τὸν προλαλήσαντα, προτείνει νὰ τηρηθῇ ἡ ἡμερησία διάταξις καὶ ἡ βουλὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

— Γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἡ πρότασις τοῦ κ. Σ. Πετμεζᾶ ἀπορίπτεται διὰ ψήφων 50 κατὰ 48.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

— Ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτὸν εἰς γ' καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς «Ὁλγας» καὶ τὰ τηλεγραφικὰ τέλη.

— Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ τελευταίου κοινδύλου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν «ἄσκησις μαθητῶν» ἀπορίπτεται ἡ πρότασις τοῦ κ. Ῥικάκη περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 3000 δρ. ὀριζομένης διὰ τὴν φάλαγγα τοῦ πανεπιστημίου.

— Ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν προτάσεις τοῦ κ. Τρικούπη, αἱ ἐκτακτοὶ πιστώσεις κελευσμένων χρήσεων, ἃς ἐξήτει ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν νὰ συζητήσῃ ἡ βουλὴ.

— Ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπιψηφίζονται τὰ κερ. Γ'. Δ'. Ε'. μέχρι τοῦ ἀρθροῦ 6.

Μὴ ὑπαρχούσης δὲ ἀπαρτίας, ἡ συνεδρίασις διαλύεται.
Ὡρα 6 μ. μ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μὴ συμπληρωθέντος σήμερον τοῦ πρὸς ἀπαρτίαν ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, ἀνεβλήθη ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων διὰ τὴν 30 Ἰανουαρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ., ὅτε, κατὰ τὸ ἀρθρον 17 τοῦ καταστατικοῦ, ἡ συνέλευσις θέλει θεωρηθῇ πλήρης ὅσοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσωπευμένων μετοχῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου

Ὁ διευθυντὴς

N. I. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ. (Β' 134—α)

ΓΝΩΣΤΟΝ ποιεῖται τοῖς κυρίοις διευθυνταῖς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς λοιπαῖς τοῦ κράτους πόλεσιν ἐκδιδόμενων ἐφημ. ὅτι κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος 1877 δὲν θέλει λαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐπὶ πληρωμῇ τῆς συνδρομῆς ἢ μόνον τὰς ἐφημερίδας, ὧν ἡ τῆς συνδρομῆς ἀνανέωσις γνῆσεται δι' ἐγγράφου παραγγελίας αὐτοῦ.

Ποιεῖται προσέτι γνωστὸν, ὅτι οὐδεμία καταχώρισις ἐγγράφων ἐπιβαρύνει τὸ ὑπουργεῖον, ἐὰν μὴ ὑπάρχῃ περὶ τούτου προηγούμενη ἐγγράφος ἐντολή.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1877

(Ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου). (Β' 136—α)

Πρὸς τοὺς κυρίους διευθυντὰς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων:

Ἐπειδὴ ἡ ἐτησία πίστωσις τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ συνδρομὰς εἰς ἐφημερίδας περιορίσθη ὑπὸ τῆς βουλῆς εἰς δραχμὰς πεντακοσίας μόνον, εἰδοποιεῖσθε, κύριοι, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο οὐδεμίαν ἐφημερίδα θέλει δεχέσθαι καθ' ὅλον τὸ τρέχον ἔτος ἐπὶ πληρωμῇ συνδρομῆς πλὴν ἐκείνων, αἵτινες θέλουσιν ἔχει ἐγγράφον παραγγελίαν τοῦ ὑπουργείου περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς συνδρομῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1877

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης) (Β' 135—α)

AVIS

Veritables Cigares de Vevrey en Suisse à 2 francs chaque paquet de 20 Cigares.

FROMAGE DES VOSGES,

D'ALSACE-LORRAINE

PRÉFÉRABLE au Gorgonzola et au Stracchino d'Italie. Prix de l'oka de 5.60. Beurre frais de Lyon-France

ΤΥΡΟΣ Ἐλβετίας πρώτης ποιότητος δραχ. 4 τὴν ὀκάν.

ΤΥΡΟΣ ἀλλοῦς Ἀνθος Ὁλλανδίας μετὰ Vessies 5,60 » »

Hollande ordinaire. » 4 » »

ΓΙΝΗΣΙΟΣ ΤΥΡΟΣ τῆς Γαλλίας ῥόκφορ. » 8 » »

Οὐδὲν ἕτερον κατὰστημα τῆς ἀγορᾶς πωλεῖ τούτων τοιοῦτον καλῆς ποιότητος. Εἰς τὸν ἀγοράζοντα ἂνω τῶν 10 φράγκων γίνεται ἐκπτώσις 5 τοῖς 0/0.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ τοῦ Μιλάνου εἰς σχῆμα ἄρτων δραχ. 6 τὴν ὀκάν.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ γαλλικόν » » 7 » »

(ΠΟΤΑ) Τεῖον Saucissons (Σαλάμι) Moradelles.

COGNACS, RHUM, FERNET-BRANCA

Vins Etrangers purs, non-falsifiés.

Ἐλβετικὸν κατὰστημα

GUSTAVE FISCHER

Ἀπέθανε τῆς Χρυσοσπηλαιώσεως

65 ὁδὸς Ἀθόλου 65. (Β' 137—α.)